

* * *

İdarədə ikisi oturub söhbət edir. Üçüncüsü arxada oturub telefonla danışır:

- Hökmən pulunu çatdıracağam. Budur biz artıq Himalay dağlarını aşib, Elbrus dağlarına yaxınlaşırıq. Arxayın olun, pulunu çatdıracağam.

Bu söhbətdən xəbərsiz olan iki rəfiqə söhbətini davam etdirir: - Nə oldu, qardaşının Dağıstandan göndərdiyi pul gəlib çatmadı?

- Axırıncı dəfə dedi ki, göndərdiyim adam qatarla gələ bilməyib, yolda qəza olub. İndi piyada gəlir. Onun dediyinə görə Alp dağlarını piyada aşib Himalay dağlarına doğru gəlir. Görək də, axırı gəlib çatacaq. Deyir göndərdiyim adam da sizinlə işləyir, çox ehtibarlı adamdır.

- Təki, elə olsun!

* * *

Stalin xəstələrin palatasına daxil olur:

- Salam xəstələr.
- Salam, salam, yoldaş Stalin! - deyə hamisə ucadan dillənir.

Həkim təccübə:

- Yoldaş Stalin, bunların hamısı lal idi, neçə illər idi dillərini aça bilmirdik!...
- Hünərləri var dile gəlməsinlər, it kimi gəbərdərəm. Mən bu millətin dilini yaxşı bilirəm.

YUMORİSTİK SƏHNƏLƏR

- Yoldaş Stalin, bəlkə qonşu palatalara da gedək. Orada da lal xəstələrimiz çoxdur! Sizin zəhmınızdan bəlkə onların da dili açıldı.

* * *

Həkimin otağına xəstə daxil olur:

- Nədən şikayətin var?
- Həkim, mənim yaddaşım pozulub.
- Deməli skleroz! Bu gün ayın neçəsidir?
- On beşi.
- Düzdür, on beşi, səndən əvvəlkindən soruşmuşdum. Deməli 15, bəs hənsi aydır?
- Fevral!
- Düzdür, səndən əvvəlki də belə demişdi. Bu saat resept yazım. 15 fevral. Bəs hənsi ildir?
- 2009-cu il.
- Düzdür, səndən əvvəlki də deyəsən belə demişdi. Yazdım. Bağışlayın, siz, nədən şikayət edirsınız?
- Mənim yaddaşım pozulub!
- Səndən əvvəlki də belə demişdi. Deməli skleroz. Adınız nədir?
- Aybəniz.

- Səndən əvvəlki də belə demişdi. Sən kişi, yoxsa qadın xeyləğisan?
- Qadın!
- Deyəsən səndən əvvəlki kişi idi. Yadında deyil. Al bu dərmanı içərsən, saqlacaqsan.
- Bu dərman yaddaş üçündür?
- Ver baxım, yox, bu dərman deyəsən, quduzluq üçündür. Bağışlayın siz nə vaxtdan quduzluq xəstəliyinə tutulmuşsunuz?
- Bağışlayın, mən artıq sağaldım. ... Sağ olun...
- Sizdən əvvəlki də belə deyirdi. Ancaq o deyəsən quduz xəstəliyinə yox, qotur tutulmuşdu.

* * *

Birisi oxuyur ancaq aparıcının xoşuna gəlmir:

- Bu nədir əəə... Bəs dedin məşhur oxuyansan, səsin hamını valeh edir?!

- Qardaşım, belə demə, sən bir hamam gətir, mən girim içinde oxuyum. Onda görərsən necə məlahətli səsim var.

- Məlumdur, görünür müğənniliyindən bir şey çıxmadi, onda şairliyindən danış. Odur meyxanaçılar indicə verilişimizə bir şeir dedilər. Sən də verilişimizə bir şeir qos.

- Qardaşım, mən elə edə bilmərəm. Sən bir zindan gətir. Mən girim içəri, başlayım şeir yazmağa. Adı halda mən şeir yaza bilmirəm.

* * *

Dekanlıqda professorla adı işçilər arasında mübahisə gedir. Professor onları günahlandırır ki, niyə ayda iki dəfə onu növbətçi salmışlar. Laborant və tyutorlar da təhqirəmiz tonla ona sübut etməyə çalışırlar ki, belə lazımdır. Bu vaxt biri içəri daxil olur və professorun ayaqları altına düşüb öpür:

- Siz böyük yaradanın əziz bəndəsi, Haqqın səsi, Allahın iradəsini yer üzündə insanların

düşüncəsinə çatdırın bir şəxsiniz. Mənim aləmimdə sizdən böyük, sizdən dahi insan yoxdur! Sizin qədəm basdıığınız torpaq da müqəddəsdir, o torpağı öpüb alnimiza qoymalıyıq!

Dekanlıqda olan bütün adamlar təccübə bu səhnəni izləyir...

- Eh, mənim qədrimi siz bilirsınız. Biri ayaqlarım dəyen torpağı öpür, başqası məni alçaldır... Düz deyiblər "eşək bilməz zəfəran nədir"...

* * *

Nəsiminin vaxtı:

- Oğlum mənin dərimi soymağa aparırlar. Öğər istəyirsənə bu günü düşməyəsən, onda nə edirsən, et, təki dini işlərə qarışma.

Stalin vaxtı:

- Oğlum, məni güllələməyə aparırlar. Bax vəsiyyətim budur; dünyada nəye istəyirsən inan! İstəyirsən seytana sitiyət et, istəyirsən ateist olub Allahı söy, istəyirsən namaz qıl, istəyirsən bütperəst, nə bilim, atəşperəst, xaç-pərəst ol! Təki dövlətə toxunma, yoxsa səni güllələyərlər! Yadında saxla!

Müasir zəmanət:

- Oğlum, məni həbs edirlər. Bu zəmanədə hansı dinə istəyirsən inan, istəyirsən ümumiyyətlə inanma! Bu zəmanədə istəyirsən səhərdən axşama müxalifət mətbuatında dövleti

söy, ya iqtidar qəzetlərində həmişə təriflə - heç bir qorxusu yoxdur. Təki vergidən yayılma. Yoxsa mənim kimi səni zindan gözləyir!

* * *

Müstəntiq və müttəhim:

- Aclıq elan etmişəm. Mənim günahım yoxdur. Buraxın çıxım gedim. Sübutunuz yoxdur!

- Budur sübutumuz, bu yazını sən yazmışsan, al oxu!

- Saat səkkizdə banka gəl ogurlayaq. (ağzına basıb yeyir) Sübutunuz daha yoxdur. Buraxın məni!

- Biri də var. Al, dalısını oxu!

- Sabah gəl bankı yaraq! (ağzına basıb yeyir) Buraxın, sübutunuz yoxdur! Aclıq elan etmişəm.

Müstəntiq ona başqa bir kağız verir. Onu da müttəhim yeyir. Axırda müttəhim kağız yeməkdən doyub deyir:

- Daha aclıq elan etmirəm. Zəhmət olmasa bir qurtum su verin, mədəm partlayı!...

* * *

Keşişlə molla yerlərini dəyişməli olur. Keşisin yerinə hücrədə oturan molla tövbə edən birisi ilə üz-üzədir:

- Müqəddəs ata, mənim günahlarımı bağışla. Mən bankı yarib günah etmişəm.

- Oğlum, sən apardıqlarından bir qismini nəzir versən, mən də günahından keçərəm.

- Nə qədər istəyirsən, müqəddəs ata!

- Nə qədər çırpışdırımsan-

- Beş milyon!

- Ondan iki milyonu nəzir qutusuna, qalanları sənə halal edirəm.

- Yaxşı, gedib gətirim.

Gedir. Hücrədən çıxıb gedən mollanı keşis qarşılıyır. Molla keşisin geyimini verib, öz çalmasını qoyur:

- Necə, keşilik xoşuna gəldi.

- Əlbəttə gəldi. Bizim ömrümüz boyu qazandığımızı siz bir gündə qazanırsınız. Birisindən bir iki milyon oxumuşam, getirəndə bizim de payımızı verərsən.

- O, nə deməkdir, bizim dinimizdə elə şey yoxdur. Biz rüşvət alıb tövbə qəbul etmirik.

- Nə danışırsan, indi deyirsin bağışladığ-

nəzərindən size heç

nə çatmır-

- Ax, bu müsəlmanlar!..

**Sənan
IBRAHİMOV**

